

A 5846.

400

Kristuse

Kristi-wägi.

Hind: 15 kop.

Tallinnas.

A. E. Brandt'i Raamatukaupluses.

Christine

Christine

Christine

Christine

Christine

Christine

Christine

Christine

A 5846.

Kristuse
Risti mägi.

Kümne pildiga.

H. Kuitmann
Kasiraja

Tallinnas,

N. E. Brandt'i raamatu kaupluses.

Von dem Ehstländischen Evangelisch-Lutherischen
Consistorio wird hiedurch attestirt, daß in nachstehen-
dem Manuscripte nichts wider die heilige Schrift
und die symbolischen Bücher der evangelisch-luthe-
rischen Kirche enthalten ist.

Reval, Dom, am 18. Mai 1881.

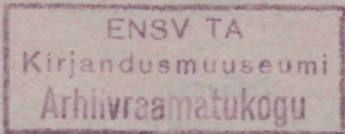
Nr. 407.

Gen.-Sup. Bold. Schulz,
Vice-Praeses.

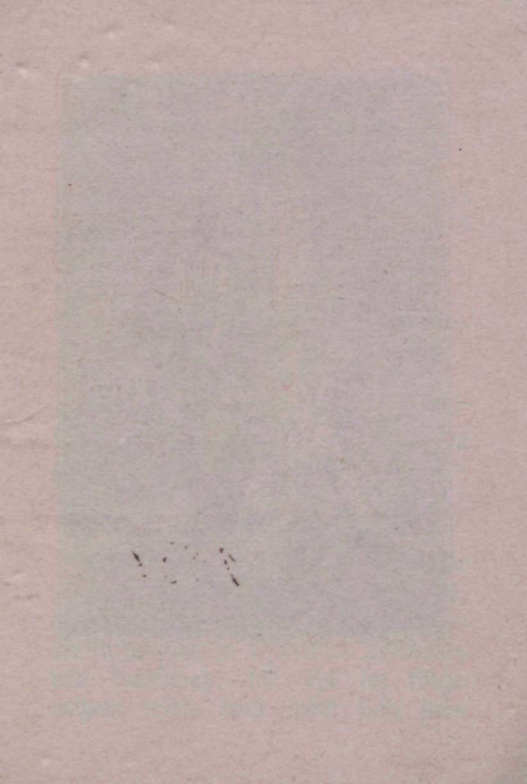
Rud. Hörschmann, Secr.

Tsensuri poolest lubatud. Tallinnas, 5. Juunil 1881.

10 Septem 1881

38117

I.

I. Špetus.

Ära walitse oma risti mitte ise, waid mõta jeda wastu, mis Jumal sulle peale paneb.

Oh ära walitse siin risti enesele,
Kui palju jõudu sul, teab Issand paremine.

Luuks. 22, 42.

„Jaa, kui sina tahaksid jeda kari-
kast minust ärawõtta! ometi ärgu
sündigu minu, waid sinu tahtmine.“

Rõnelemine uskliku hingega.

Ära ihalda mitte, oma enese wäe
ehk rammu peale toetades ja lootes,
et sulle õige suur rist, ehk raskeid
läbikatsumised ja kiusatused pealepan-
dud saaksiwad; sest ehk see kõige-
wähem teiste seast võib sulle juba

liig raske olla. Aga ära ihalda ka mitte oma heitliku ja ara meelega fergemat koormat, ehk vähemat risti; sest iga meie oma tahtmise järel walitsemise juures heidame meie Issanda tahtmist ülekäte ja teeme selle vastu. Meie oleme sellepoolest täieste teadmata, mis Issanda meelepärast on; üksnes tema, see kõikide inimeste südametetundja, kelle käes igaühe õnn ehk õnnetus seisab, teab kõige paremini, misjugust risti ta oma ksete peale paneb, ja misjuguse tööle ta kedagi saadab, mis temast seatud on, et nemad oma päämatööd wõiwad täieste korda saata ja lõpetada.

Tema on see kõik ette-aranägija ja truu-armastaja Issa, see tark arst, kes üksnes teab oma lastele seesjugust arstirohtu walmistada, mis neid parandab. Wõta seepärast kindlas

uskus, sõnakuulmises ja lootuses seda risti vastu, mis ta sulle seadnud on, sest üksnes see on sulle paras ja kohane. Sellesamma risti läbi tahab tema nüüd sinu oma tahtmist murda, sinu kannatust ülendada, sinu truust läbikatsuda, sinu armastust selgeks teha ja sind uskus kinnitada. Käi Jumala teede peal ja anna ennast kõikis tema armulise tahtmise alla, siis leiad õnne ja õnnistust.

Uskliku hinge vastus.

Siin ma olen, minu Lunastaja, tee minuga nõnda, kui so meelest hea on, võta minu oma tahtmist ja walmista seda seks, et see rõõmuga sinu tahtmise alla heidab ja seda heameelega täitma õpib. Jah, Issand, ma tahan seda ihaldada, mis sina tahad ja nõnda, kuidas sa tahad ja nii kaua, kui sa tahad.

Ülem preester! Kes sa tõest
 Ennast ohwrinud mo eest;
 Anna, et ka minu süda
 Võiks weel siin so ohwriks saada.

Tapa siis ja sureta
 Minu tahtmist, meeled ka;
 Südamest kõik mis mo oma,
 Ehk teeks tuhat valu, tõmba.

II. Špetus.

Keegi ei pea oma risti mitte
 enese järel wedama, waid peab
 seda oma peale wõtma ja kand-
 ma, ennast sellest kiitlema ja
 mitte häbenema.

Kell' risti eest siin kohkub meel,
 Ei tunne Jeesu armu weel.

1 Korint. 2, 2.

„Mina ei arwand ennast teie seas
 ühtigi muud teadwad, kui aga Jee-

II.

just Kristust, ja teda kui risti löödud Kristust."

Si usklik kaeba risti all,
Ka risti kandis püha Tall.

Usslik hing! mikspärast warjab üks kate sinu silmanägu? Kas häbened ehk oma kuninga teenistuse riiet kandes? Või oled ehk risti auu ja iludust äraunustanud? Kas 'pole Jeesuse rist see kaunim täht ja mälestus tema täielikust armastusest, et ta iseennast meie eest äraannud? Ära ehmata mitte selle wastutulewa tõsise ristinäu pärast ja ära kata oma filmi tema eest kinni, sest selle kaju all on kõige kallimad Jumala armu warandused warjule pandud; tema väljaspidine foor on küll kõwa ja ošaline, aga tuum on magus ja pakub armastuse wõidmise andi.

Tõeste, uskmata ellitatud hingedel

kes tuskase meelega risti kandwad, on ta kõwa ja läila asi ja nemad wiivitawad, seda julgeste oma peale wõttes. Aga uskliku hingel on see koguni teistwiisi: rist saab temale rõõmuks; nii pea, kui tema heameelega ja kaksipidi mõtlemata, ka ilma ise walitsemata risti oma õla peale wõtnud on, tunneb ta seda raskust fergeks muudetud ja saab Issanda käest täit wäge omas nõdruses ja tunneb rahu, rõõmu ja õnnistust: see pärast ära kardada ja ära wiida aega! —

Uskliku hinge wastus.

Mina tunnistan sulle, oh minu Jumal ja Õnnistegija, et mina ehmatades sinu risti eest olen põgenenud ja sellest olen katsumud ärataganeda, sest et ma sinu armust olen kaksipiddi mõtelnud. Tule nüüd minu juure oma armsa ristiga ja pane

III.

Jumala lapse pitseri = märk minu
otja ette. Võta mind oma jüngerite
osasaamise jesse ja ole Sina minu
kiitlemine, minu troost ja minu loo-
tuje täht!

Hing, waata otse risti all
Nüüd Jeesu peal', kes risti annud,
Sull' rahu toob see püha Tall,
Kes ise ka on kannud.

III. Spetus.

Ära pea risti kiideldes enese
ees, vaid kannu seda üksipidise
meelega oma õla peal.

Jeesuse ikke alla so tahtmist heida ja
Ja kannu oma koorma siin alandusega.

Joann. 19, 17.

„Ja Jeesus kandis oma risti ja
läks wälja sinna paika, mis hüütakse

pealae asemeks, seda hüüatse Ebrea keele Kolgataks.“

Urmas hing! kuri waim, sinu waenlane mõtleb alati ja igal ajal selle peale, kuidas sulle wõrkusi ja püüside wõiks walmistada, sind araks teha, ehk sind õige tee pealt kõrwale ehitada, ja iseäranis siis, kui sulle ülemelt läbikatsumisi ja kiusatusi lastakse peale tulla, Waenlane katsub sind otsegu altkäe kauplemise läbi enese poole tõmmata, et ristist pahandama ja oma liha ellitama hakkaksid. Sõegi sinu kannatamist tahab tema sinu kõrkuse ja iseenepe peale lootmise kaswatamiseks wõi toiduks tarwitada ja waimulikku uhkust sinu sisse ajada. Hoia ennast seesuguste kahjulikkude mereriunkade eest ja põgene niisugusest meeleheast ära, mis sinu i ees wõimust tahab wõtta, sest siin

ähwardab sulle hukatus tulla. Anna ennast wäiksel ja nurisematta kiusatuste ja läbikatsumiste alla, mis sinu peale tulewad ja anna kõik oma Jesusele hooleks, oma südant trööstides, et tema sinu kannatamist ja waewa peagi võib wõidu rõõmuks muuta. — Oma wäe ja rammu peale lootmine on tühine. Täna wõid sa tugew ja julge olla, homme oled sa jõutu ja kartlik, hakkad oma koorma üle kaebama ja nõdraks jääma. Truus ja kindlaksjäämine ei ole mitte sinu, waid sinu Jesusele käes, kes üksi wõitu ja jõudu annab ja ärawõitjatele wõidukrooni jagab.

Uskliku hinge wastus.

Minu Jumal, ära lase mind mitte äraunustada, kui palju alanduse mälestusi mul risti külges on, mis sa mulle peale pannud oled,

mis mind peavad maanitsema minu wigaduste, minu endiste eksituste ja uskmata meele pärast. Sinu karistuse witsjad ütlemad mulle, et ma roojane, tänamata ja hufatuse wäärt loom olen, et ma roojane, tänamatta ja hufatuse wäärt loom olen, et ma oma süüi pärast peaksin häbenema ja kui wastupanija patune ennast Jumala ees alandama. Alandliku meelega tahan ma risti kanda, sinu halastuse ja tõutuste peale oma lootust pannes, mis sinu püha sõna ja eewangeelium rõhutud ja patuhähetsema hingele pakub.

Ra Jeesus ise risti kannud
 Rööwlide seltsis Kolgatal,
 Kus külge teda seal sai löödud,
 Kui nõrkend oli selle all.
 Mind aita, Issand, rõõmsast kanda
 Mo risti sinu järel' ka;
 Ei ma sest taha häbeneda, —
 Ma olen nõrk, mind aita ja.

IV.

IV. Špetus.

Ära jooſſe mitte risti kandes
 Šſſanda eele, waid kái tema
 järel.

Oh hing! ſa risti kandes kohe tülpid,
 Kui Šeſuſeta oma teed ſa kõnnid.

Mat. 16, 24.

„Kui keegi minu järele tahab
 tulla, ſee ſalgagu iſeennast ära, ja
 wõtſu oma risti enefe peale, ja käigu
 minu järel.“

Diig ruttamine ja palamus ei tee
 ſagedaste ristiinimeſele mitte vähem
 kahju, kui argtus ja mahajäemine.
 Arm ükſi ajab õiget teed kái, Šu-
 mala ſõna ükſi on ſee ainus juhataja
 tõe tee, Šumala Waim ükſi annab
 õiget jõudu ja wäge; ühegi inimeſe

nõu ega abi ei kaitse ega hoia meid
 fitša tee peal kahju eest, waid üks-
 nes Issanda käsi wõib seda teha.

Kes ilma Jumala käsuta, omast
 wäest üht ehk teist rasket risti ehk
 kiusatust enese peale tahab wõtta,
 ehk kui ta seda risti ehk kiusatust,
 mis ta otsegu kiuuste-pärast enese
 peale wõtnud, Jumalast pealepandud
 kiusatuses ja läbikatsumises arwab
 ja nimetab ja selle peale otsegu uhke
 ja suureline on, see kiusab Jumalat
 ja ei kanna oma risti mitte Jeesuse
 järele, waid sinna, kuhu ta ise ta-
 hab. Kuule oma Issanda healt,
 heida ennast tema käe alla, siis wõid
 sa julgeste ja kindla sammudega tema
 järel käia ja ka kõigekurjemate waen-
 laste seas kahju eest hoitud saada.
 Looda aga kindlaste Jeesuse peale,
 tema saab sind kõigest maailma tor-
 midest läbiaitama, ja sind igal pää-

mal kahju eest kaitsemv. Ära mine mitte üksi, sest et tõigewähem tuule-õht sind siis mõib ümberpuhuda; üks käsi mõib sind hoida, ehk, kui sa juba maenlase wõrku oled langenud, jälle lahtipevsta, see on Jeesanda käsi, ja jelle käe peale mõid sa üksi julgeste toetada; üksi tema peab so saatja ja juhataja olema.

Uskliku hinge wastus.

Truu Õnnistegija Jeesus! Ma tahan sinu järel käia, üksnes sinu järel; minu kiitlemine peab see olema, et ma sind tunnen, sinu oma olen ja sinu jälgedes käin. Ma tahan oma risti kandes sinu järel käia ja mitte taganeda, kui sinu teemind ka peaks Ketssemane ja Kolgatale wiima, mina ei taha ennast ühegi asja läbi eksitada lasta, sinuga ühendatud olla ja jääda; tahan ma

ükskord seal sinu auu osalijeks saada,
siis pean ka siin maa peal sinuga
madaluses ja alanduses risti kandma
ja kannatama. Mita, et see ristitee
mulle jeks teeks saaks, mis sinu armu
süüdame juure wiib!

Sing, looda kindlast Jeesu peal,
Ja ära kardada kiusu, kurjust;
Kui rist on ränk, see kasuks sull',
Et lõpetab so oma õigust.

V. Dpetus.

Kes risti õigel wiisil kanda
tahab, peab Jeesuse peale waa-
tama.

Kui otsani sa tahad kindlaks jääda,
Siis igal sammul Jeesu peale waata.

Ebr. 12, 2.

„Waadake Jeesuse peale, kes meie

V.

usu ülem saatja ja lõpetaja on, kes on risti kannatanud rõõmu eest, mis temale oli seatud, ja ei pannud seda häbi miiski, ja on istunud Jumala auujärje paremal poolel.“

Tee on kitsas ja waewaline, hädad ja wiletsused ähwardawad iga samm peal; seepärast waata üksifilmi Jeesuse peale, tema aitab ja peastab sind, tema on tee, tõde ja elu. Nõnda kui tema oma risti kandes ette seatud märgile saanud on, nõnda saad sina ka; mõtle see peale, mis tema kannatanud ja kuidas tema kannatanud on, ja ära põlga seda krooni, mis tema nii suure waluga kannud on: tema surm saagu sulle elluks, tema wäljamine mine sulle sisse mine miseks, Jeesuse walu parandab meie walu, tema wägi toetab meie nõdrust, tema rikkus

saab meie osaks ja tema eesfuju meile tagasundiaks. Tema on eeseläinud, waenlased ärawõitnud ja nende wäge lõpetanud; meil ei ole nüüd ühtigi enam tarwis karta ega kassipidi mõtelda, ilma mureta tohime meie selle tee peal käia, kus tema meile jälgi jätnud on. Need on werejäljed, silmapisarad ja higi, Kristuse wõidu tee peal, aga see tee on üks tee ettefeatud märgi poole, temale ja meile.

Uskliku hinge wastus.

Nii jagedaste, kui ma teekäimist ilma Kristuseta olen ettewõtnud, olen ma äraeksinud ja häbisse saanud; seepärast tunnen ja tunniestan mina kahetsewa südamega oma nõdrust ja tahan siitsaadik sam sammult Jeesuse juhatamise ja õpetamise järel käia. Minu Issanda ligiolemist meeletule-

VI.

tades, saan ma fiinitatud ja tema tee tundmine pead auustust ja uskus sõnakuulmist tema vastu ülespidama, sest lihatahtmine ja liha teed saatwad aga üksnes häbi ja südamevalu Kristuse jüingritele.

Rüll Jumal saab sull' abi andma,
 Kui raskeid risti kannad sa,
 Kui ta sind pannud seda kandma,
 Siis annab sull' seks jõudu ka.

VI. Špetus.

Igaüks peab oma risti igapääw enese peale wõtma ja kandma, ilma, et seda üksford läest ärabeita tahaks.

Räi Jeesu järel ilma wäsimata
 Ta loeb piisarad, mis siin sain nutta.

Ebr. 12, 12. 13.

„Seepärast tõstke jälle üles laiad

käed, ja nõrgad põlved, ja tehke õiged raad oma jalgele, et see, mis lonkab, kõrwale ei lähe, waid et see ennemiue terweks saaks."

Kes Kristuse nime tahab kanda, nõnda kui kohus on, see ei tohi enast mitte läbikatsumiste ja kiusatuste pitkale kestmise läbi ehitada lasta ega araks ja kartlikuks jääda; meie ei pea seda teed mitte pitkaks arwama, ega nii warsti hingamist ihaldama. Päewatöö on üksnes siis lõpetatud, kui wõitleja oma seatud märgile on jõudnud. Üksnes see, kes otsani jääb kannatama, peab õndsaks saama. Oh kui palju on ristikoolis juba äratüdinunud, sest wihastanud ja tagasi jäänud. Nemad on hakatuses oma pead alandusega Kristuse ikke alla kummardanud, ja oma wanainimest risti lööma hakkanud, oga nad lafe-

wad endid tagasihirmutada, ja ei
 taha igapäew oma risti eneste peale
 wõtta, ega wana Madamat suretada.
 Nemad on oma krooni lastnud ära-
 riisuda, mis ärawõitjaile taewas on
 tallelepandud. Seepärast, ole kindel
 ja julge; tungi edasi, kunni oma
 etteseatud määrale oled saanud. Ära
 waata mitte kõrwale omas wõidu-
 jooksmises, ära waata mitte tagasi,
 otsegu Loti naene, kes soolasamba-
 sai, waid waata otsekohe ja armas-
 tusega Jeesuse peale, kes meie õnnis-
 tuse ülem saatja ja lõpetaja on.

Lase ennast igapäew Kristusega
 risti lüüa, et sa ka igapäew temaga
 wõiksid ülestõusta, sest nõnda kui
 temale, nõnda on ka sulle see risti
 surm elu sisseminemiseks. Ära muretse
 ja karda mitte hoomse päewa ette-
 tulewa kiusatuste pärast, waid mine
 Jeesuse abiga waenlaste ja tulewiku

wastu. Tema on kõige eest juba muretsenud, mitte üksnes mõitlemise, waid ka mõidusaamise ja jahutamise eest.

Uskliku hinge wastus.

Jah, minu Issand, ma tahan sinu peale lootes uue julguse ja jõuuga oma risti enese peale wõtta, iga homiku tahan ma, mitte üksnes oma igapäewast leiba, waid ka otse niisammuti oma igapäewast risti, sinu käest wastuwõtta. Kui kallist pitseri märki tahan ma seda oma südame peale wajutada ja seega teed käia; raske tundides ja nõdruse filmapilfudes tahan ma sinu haawades warjupaika otsida ja palwes sinu armutäiusjast jõudu ja troosti nõuda. Seejärest ütlen ma Apostli Paulusega: „Kui ma nõder olen, siis olen mina wägew, sest mina ärendan kõik selle

VII

läbi, kes mind wägemaiks teeb, see on Kristus!" Anna mulle andeks, oh minu Õnnistegija, minu argdusi ja minu risti-põlgamisi ja õpeta mind seda algatud ristiteed otjani finni-pidada.

Jeesus, ei s'ust lahku mina,
So peal' tahan loota ikka
Ja find üksnes armasta.
Seda, Issand, aita ja.

VII. Õpetus.

Ükski ei wõi ega tohi risti
wähendada ehk lühendada.

See asjata on, risti lühendada katsu,
Ja ükski terwelt jaadab meile kasu,

Ebr. 10, 36.

„Sest kannatus läheb teile tarwis,

et teie Jumala tahtmist tehes wõite tõutust kätte saada."

See on üks kõlmatu ja kiuslik, karistuse wäärt ninatarfus ja julgus, Jumala teesid ja seadmisi teijiti katsuda seada. Kristuse jünger ei tohi oma risti mitte muuta ega lühendada; üksi Issanda käsi wõib seda wähen- dada ja meie waewa kergitada; ini- mese oma seadmine ja wastupane- mine teeb aga seda seatud risti weel rängemaks ja raskemaks. Ära otsi mitte wäljaspidiste waewa nägemiste ja inimliku tarkusega omale äralunas- tamist ehk hõlpu, waid „alanda en- nast Jumala wägewa käe alla, et tema sind wõiks ülendada õigel ajal." Ja weel üks asi: kui sa ennast alan- danud oled, siis anna ennast hoopis oma Õnnistegija armu kätte, tule tema juure ja tema annab hingamist

sinu waewatud hingele; sest tema ike on hea ja tema koorm on kebja.

Uffliku hinge wastus.

Minu Issand ja minu Jumal: Mina tunnistan häbiga sinu ees, et ma sagedaste oma risti lühendada ehk hõlpsamaks teha olen katsunud, sest Jumala teed olid mulle wastumeelt ja pahanduseks; kawaluse ehk wõimusega tahtsin ma enesele kergitust ja wabadust saata — ilma sinu järelkäimata! Siin olen ma nüüd ja heidan ennast sinu jalgade ette ja tahan üksnes sinu sees ja sinu käest kergitamist ja abi oodata ja otsida. Sulle tahan ma oma südant lahti teha ja sina üksi pead minu kaebuste, õhkamiste ja soowimiste tunnistaja olema; tee minuga nõnda, kui so meelest hea on, oma armulise ja hea tahtmise järel. Ole ja järe mulle

halastajaks ülemaks preestriks, ja kuule minu vaiksid õhkamisi ja minu alandlikuid palumisi, mis ma sinu ette toon.

Muta oma patu pärast,
Wala filmapiisaraid ;
Muta, palu Jeesu jalgul,
Siis saad armu sedamaid.

VIII. Špetus.

Uskus waatmine tulewa rõõmu peale annab uut julgust. —

Ebr. 11, 1.

„Usk on kindel lootus nende asjade peale, mis weel oodetakse, ja nende asjade märkuandmine, mis ei nähta.“

Rist ja wiletsused ei kesta mitte

VIII.

igaweste ja waewatud süda leiab wiimselt rahu ja hingamist, sest Issand on kannatamise koolile ka armulikult aja wõi otja määranud. Kas enne surma, ehk surmas see tund tuleb, — küll see saab tulema ja sellega ühtlase õnnistuse täius. Surm on hirmus õnum kurjadele ja rumalatele, aga rahu sõnum nutja Jumala lastele. Oh waata üles selle lootuse tähe peale, selle suure jahutamise päewa peale, Issanda pale ees. Mis sulle nüüd hädaks ja kahjuks näitab olewat, saab siis rõõmuks käenatud ja sinu nutmine ja leinamine saab rõõmulauluks. Mis üle sa nüüd raskest kaebab, selle üle saad sa üksford selge rõõmuga tänama; oskakroonist on siis auukroon saanud, Paulus ütleb: „Meie wiletsus, mis on filmapilkmise ajaks ja kerge, saadab meile igawest ja ülewäga suurt

auu.“ Kas meie mitte selle suure auu ja õnnistuse ajaliseks ei taha saada? Eks rist mitte auutäht ja Jeesuse Kristuse liikmete ja sõdijate pitsirimärk ei ole? Meie saame taewas sest Jumala laste tunnistuse märgist kiitlema, mikspärast siis mitte juba siin maa peal? Meie ootame suurt õnnistust ja rahulist õiguse wilja, kui wiimist asja maapealse risti kandmisest, mikspärast ei peaks meie siis mitte nüüd juba lootuses rõõmsad olema ja Ap. Jakoobusega ütleva: pange selgeks rõõmuks, kui teie mitmesuguste kiusatuste seelka satute. Seepärast, oh hing, waata illesse ja ole rõõmus lootuses.

Uskliku hinge wastus.

Mina tunnen oma ettevaatamata olekut, et nii wähe oma wiimse otja peale olen mõtelnud ja neid suuri

tõutusi olen ära unustanud, mis Issand ristikandjatele ja kannatajatele annud on. Meie kiidame kannatajaid õndsaks; mikspärast ei pea meie iseennast mitte oma kannatamises õndsaks kiitma, sest et meie jo teame, et Issand pea saab tulema, meie kannatamistele otsa tegema ja meie kurbust ja valu rõõmuks muutma? See on minu uskmata meele süü, et ma oma lootust olen unustanud, minu südamed on kui peetud, et selle peale ei waata ega teda ei näe, kes minuga seltsis on. Emmause tee peal, mind trööstib ja mulle ülestõusmise-püha rõõmu kuulutab. Oh, kuidas saaks siis kõik waew ja koorm mulle kergeks minema, kui selle õndsja tulewiku peale tahaksin mõelda, ja selle wahetegi taha waadata, mis maapealse ja taewaliku, ajaliku ja igawese wahel wahet teeb!

Kui usinaste ja täieste saamad seal minu filmapisarad ärakuivatatud ja kõik häda ja waew seal rahumajades lõppema, kus need Joannese ilmutamise raamatu sõnad tõeks läinud on: „Waata, Jumala telt on inimeste juures; ja Jumal tahab ärapühkida kõik weepisarad nende filmist, ja surma ei pea enam olema, ega leinamist, ega kiskendamist, ega waewa ei pea enam olema, sest et esimesed asjad on äraläinud. Ja kes auujärje peal istus, see ütles: Waata, ma teen kõik uueks.“ —

Siit waewa-tee wiib surma
 Surm wiib meid elusse;
 Siin peab risti kandma,
 Seal rahu leiame.

IX. Špetus.

Šnnis wäljaminemine ei pea üksnes lootnst andma, waid ka julgust kannatuses.

Täis julgust wõitleb šdamees,
 Ei karda kšket tule sees;
 Nii hinge waenlastega wõitle,
 Siis wõimust saad, et ole julge.

Šing! Kellele on igawene rahu ja hingamine määratud? Saab see ehk neile tõutatud, kes maailma ees õnnelikud on? Nimelt: mammuna-teenri-
 dele, ilmaliku asjade ja wara armastajatele liha ellitajatele, kes üksnes häid päiwi, lusti ja rõõmu tahtwad maitſeda? Ei, neil ei ole seal ühtegi lootata, jst nemad on oma head põlwe juba siin maa peal kätte saanud. Šgawese elu krooni saawad aga õiget wõitlejad, kes Šeesuse wäes on ärawõitnud ja wõimust saanud; kes üks-

nes seda on nõudnud mis üleval on, ei mitte seda, mis maa peal on. Meie kaduniku õigus on taemas; julguste ja rõõmuga ohwerdavad usklikud oma maapealist elu, kui aga igawese elukrooni wõiksid kätte saada; nemad ei pea elu see wastu mitte kalliks, waid armawad kõik muud roistuks ja pühkimeks, Jeesuse Kristuse wäga kalli tundmise wastu ja ei ihalda muud, kui et aga teda kätte saaksid. Pea on kõik kannatamised ja wõitlemised siin otja lõppenud; weel pisut päiwi kannatada ja wõidelda, weel mõned filmapilgud — siis on rahu palmid meie käes ja igawene rõõm ja õnnistus meie pärast, kuidas Peetrus ütleb: „Teie kes nüüd pisut (kui see tarwis läheb) kurwad olete mõnesarnaste kiusatuste sees; et teie usk, kui see saab läbikatsutud, peab leitama palju ülema olemast

lui kuld, mis kaub, ja siiski tules
 läbikatjutakse kiituseks, ja auuks, ja
 auustamiseks, kui Jeesus Kristus il-
 mub. Keda teie' pole näinud ja siiski
 armastate, kelle sisse teie nüüd usute,
 ehk teie Teda nüüd mitte ei näe, ja
 olete väga rõõmsad kalli rõõmuga,
 mis ükski ei wõi ülesrääkida, ja saate
 oma usu otja kätt, see on hinge
 õnnistust." (1 Peetr. 1, 6—9.) Jul-
 gust, üksnes kindlat julgust: weel
 vähe õhkamisi, weel vähe aega wõit-
 lemist, ootamist ja rahutumat elu, seal
 hakkab äkitselt rõõmu-päew paistma
 ja igapäewane pühapäewa rahu ja
 jahutamise aeg on kätte jõudnud, kelle
 vastu kõik maapealsed rõõmu ja
 õnnistuse tunnid otsegu paljas wari
 ja eeskuju oliwad. Kõige maapealse
 elu waewa ja truusse eest saab seal
 rohket palka ja õnnistatud leikust,
 mis meie rikas Issand oma teenri-

dele nende filmapijarate külwist on walmistanud ja see rahu ja röömu elu ei ja iialgi enam otja lõppema.

Uffliku hinge waskus.

Õhjade pärisoja igaweses walguses ei pea mitte enam mul filmist kaduma. Ja, ma tahan heameelega ennast täieste see wastu walmistada lasta siin häda ja alandamise sulatamise tuleahjus, kui nii suur palk selle järel käib. Ma tahan Paulusega seda maapealist kannatamist üheks „wiletsuseks nimetada, mis on filmipilkmise ajaks ja kerge ja mis meile igawest ja ülewäga suurt auu saadab. Sest et meie mitte tähele ei pane seda, mis nähtaw, waid mis nägemata on; sest nähtawad asjad on ajalikud, aga nägemata asjad on igawesed.“ (2 Kor. 4, 17. 18.)

Anna mulle, minu Jumal, minu kartlikku mahajäämist ja minu nähtavate asjade poole hoidmist andeks, ja aita mind alati uskus sinu peale waadata. Speta mind rõõmus olema lootuses, kannatlik ahastuses ja kindel palwes. Löö maha kõik minu kõrged mõtted, mis sinu tahtmise wastu on ja leiha, kui taewane wiinamäe kärner, kõik minu omatahtmise lihalikud pahad wäened ja oksad ära; põleta ja paranda, kui hinge- arst, minu seeftpidise inimese mäda hawad, — ja te minu hinge igaweste terweks.

Siit mind tõmbab taewa pool,
 Warjulpandud risti wägi,
 Ehk küll waewa näen siin teel,
 Usk ja lootus on mo tugi;
 Taewa paradiisis seal
 Leian rõõmu waewa peal.

X. Opetus.

Jumalale omaks annud hing
kannab oma risti armastusega.

Taav. laul. 126, 5.

„Kes filmaweega külwawad, need
leikawad õiskamisega.“

1 Kor. 13, 7.

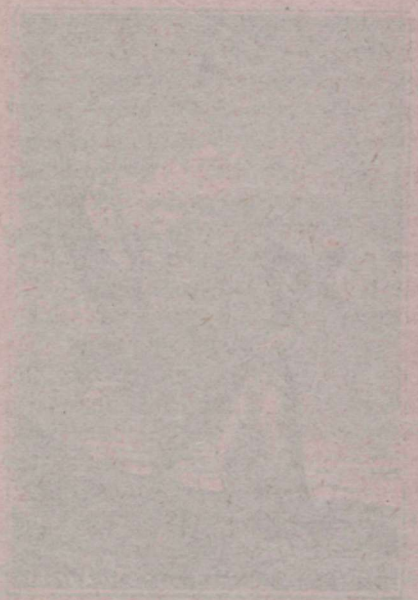
„Armastus kannatab kõik.“

2 Kor. 4, 8.

„Meid waematakse kõikipidi, aga
meie ei ahasta ennast mitte.“

Armas hing! Ära lasse oma südant
mitte auu ehk palga pärast ristiini-
mese elule ega truusele sundida, waid
üksnes ilma oma kasupüüdmata, Kris-
tuse armastuse läbi. Tema meelepärast

olla, teda armastada ja rõõmuga tema järelkäia, see olgu sinu südame igatsemine ja püüdmine risti all! Ära otsi mitte oma auu, vaid Jeesuse Kristuse; püüa kõikis tema tahtmist ja võta ilma oma kasu nõudmata sõnakuulmist tema vastu ülesnäidata. Meie peame kui need sulased olema kes mitte palga tõutamise pärast ei ole teeninud, vaid kes ütlevad: meie oleme teinud, mis meid on kästnud." Selge film on kallis asi; „kui nüüd sinu film selge on, siis on kõik sinu ihu selge. Aga kui sinu film paha on, siis on kõik sinu ihu pime. Kui nüüd valgus sinu sees pimedus on, kui suur on siis see pimedus?“ (Matt. 6, 22. 23.) Bagaduse valguse vastu trotsides käid ja siis pimeduses.

Ära lasse ennast oma ette=seatud märgist mitte kõrwale hufutada, ega omast ükshipidisest meelest Kristuse sisse,

äraawatelda, waid jää selle kindla nõu ja mõtte juure, mis midagi muud ei nõua ega taha, kui üksnes Jeesuse juures olla, teda truuste teenida ja tema armust küll saada. Jeesuse armastus, Jeesuse sõna, Jeesuse armu osasaamine, — see olgu ja jäegu sulle ainsaks õnnistuse põhjaks ja aluseks. Ülsainus tema filmamaatmine olgu sulle enam wäärt, kui kõik maailma auu ja kui kõik taewa wara. Tema meelehea maksku so meelest enam, kui kõik loodud asjad, Kes walguses käib, see käib julgeste. —

Uskliku hinge wastus:

Ma tahaksin küll ustawa Apostli Panlusfega öölda: ma olen see peale jnlge, et ükski mind enam ei wõi lahutada Jumala armastusest, mis on Jeesuse Kristuse, minu Issanda sees." Aga oh kui kangel ja kõrwal

on minu meel jestjuguſest usujulguſeſi!
 Misjugune wähe on weel minu tead-
 miſe ja tahtmiſe, minu tundmiſe ja
 armastuſe wahel! Sinu armastuſeſt,
 oh Jeeſus, ei ole mulle weel küll,
 waid mina otſin ikka ühtlaſe ka aja-
 liku patu röömu, ehk ka terwiſt
 majalt, aga mitte ſinu käeſt.

Anna mulle minu patu armuſt an-
 deks ja paranda minu rasked eſitused
 ja wigadused, et ma wõikſin peawa-
 nema Jaakobiga ütelda: „Sest on
 mulle küll et minu Joosep elab!“
 Bruudil on küll omaſt peigmeheſt,
 imewa lapsel küll oma emast, ſellele,
 kes hukkaläinud, küll omaſt peaſtjaſt;
 miſpärast, oh Jeeſus, ei ole minu
 hingel ſiis ſinuſt mitte küll? Sina
 oled jo oma liifmete peaſtja, ülewaatja
 ja peigmees; oh ärata meie ſees oma
 teenri Naſawi meelt, kes wõis ütelda
 „Kes on mulle taewas armsam kui

šina? Kui ma sinu juures olen, ei
 himusta ma ühtegi siin maa peal.
 Kui mo liha äralõpeb ja mo süda ka, siis
 oled sa, Jumal! mo südame kalju
 ja mo oša igawest. (Laul. 73, 25.)

Täielik südame äraandmine Jeesusele.

Wita mind so armastuses
 Kallis hinge peiuke;
 Peasta mind maailma merest,
 Wii mind rahu-rannale!
 Ei so^h karistust ma põlga,
 Seks sul pakun oma selga;
 Rist wist ajab kurjad mõtted,
 Kattkestab kõik patu köied.

Lõpe-palwe.

Jeesus Kristus, minu Õnnistegija!
 kui pühad on sinu jäljed risti ja

kannatamise tee peal; ja oled seega
 meile tähte jätnud, et sinu jälgedes
 peame käima; aga oh kui vilets ja
 waewaline on meie järelkäimine! Sa
 oled wait olnud, kui tall, mis wiiakse
 äratappa ja kui lammas, mis juud
 finni peab oma niitja ees, meie aga
 oleme nurka meelega wasturääkijad,
 kangekaelsed ja kõwa südamega! Meie
 teame sinu pühast sõnast ja oma sü-
 dametunnistusest, et meie ilma wilet
 suste ja karistusteta ei wõi sinu
 riiki saada ja siiski tõrgume meie
 iga kord wanainimese risti lõõmise
 juures; meie ei taha sagedaste sinu
 head ifet eneste peale wõtta ja põge-
 nema sinu kannatamise kaju eest,
 kuhu aga wõime. Oh kui raskest
 läheb meile sagedaste, teutust, häbi,
 risti ja wiletsust kannatada ja kõi-
 gega kannatlikult rahul olla! Kus
 jääb meie kannatus, meie usulootus?

Isfand paranda jeda suurte wiga meie juures, ristifartust ja põlgamist, mis poolest meie sinu ees süüalused oleme. Meie ruttame sinu juure, sinu halastuse sest, sinu südamest, sinu haawust head tahtmist ja jõudu saama.

Oh Jumala Tall, anna meile tallekese meelt ja murra meie omatahtmist, meie oma armastust, meie ise-meelt; talitse meie rahutumast südant ja meie tülitsejat waimu ja alanda ise meie südamed oma püha risti alla. Mita meid kanda ja anna meile rahulist ja waikist meelt, et meie midagi enam oma tahtmise järel ei teeks, waid et meie ennast hoopis sinu tahtmise alla heidaksime. Kinnita kõiki, kes nõrgaks jäänud ja äratüdinend ja walmista niisugusid õhramisi ja palwid oma jüngerite hinges, mis sinu meelepärast ja kuidas see neile tarwis on. Halastaja ülem

preester! täida oma ametit ja saada
 oma armu tööd täieste korda omas,
 wõitleja koguduses, funni õndsja ot-
 sani! Amen.

Jeesus teeb meid kannatuses
 kindlaks waimus ja ka hinges,
 Seks ta saadab risti meil';
 Ta on meid jo loon'd maailma,
 Tahab nüüd ka heldest olla
 Meie saatjaks eluteel.

Kannatus teeb wasturääk'mist
 Otja. Saadab sõnakuulmist,
 Teeb neid Jeesu omaks weel
 Kes on temast taganenud;
 Ehk kes tüdind, nõdraks jäenud,
 Annab jõudu rammu neil'.

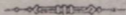
Kannatus teeb meelest alwaks
 Rõik, mis maailm peab kalliks,
 Ja mis wiimselt hukka läab.

Rannatus kui ingel walwab,
 Meie sees kõik kordas hoiab,
 Et mõit hea poole jääb.

Rannatus teeb kindlaks uskus,
 Alandlikuks, lapselikuks;
 Rannatus! kes on so väärt?
 Siin sind peetakse küll raskest,
 Ülemel ja oled auuks,
 Ei seal enam waewa ja.

Rannatus meid elns saadab,
 Rannatus meid surmas aitab
 Toob meil' rahu haura sees;
 Ta on nii kui rõõmutooja
 Remadel, kui võtab Looja
 Arata kõik eluväes.

Wiimselt lõpeb õhkamine,
 Kui läab ihust hingekene —
 Wahetek siis käriseb!
 Siis saab taewa rõõmu näha,
 Kus meil' võtnud aset teha
 Jeesus, kes meid õndsaks teeb.

Trükitud Eesti-maa sinobi trüfifilojaõ.